

Тъжната съдба на дядо Живко от Видин

Написано от ivailo

Сряда, 14 Септември 2016 17:31

Здравейте, приятели! Искам да ви разкажа следната история.. Преди малко повече от седмица се запознах с Бай Живко! Беше късно вечерта, тъкмо бях свършила работа и се бях запътила да разпусна с приятел в заведение в парка във Видин. Ръмеше дъжд и затова се скрих под козирката на театъра да изчакам своя другар. С миши стъпки се задаваше човек, бездомен, който по някаква случайност (или не) бях видяла по-рано през деня и ми бе направил впечатление. Ходеше много бавно, едва, едва... При гледката се развълнувах много, помолих се за душата му и ми се прииска да му помогна, реших че като е бездомник няма пари и стои гладен. Имах два лева в джоба си и срам, не срам се приближих до него и го поздравих. Той ме погледна с широки очи, сякаш никой, никога не го бе спирал да го пита нещо. Попитах го дали би ми позволил да му дам два лева да си има за закуска. Оказа се, че той наистина има нужда от помощ, но не от финансова. Отказа ми парите и ме помоли да го заведа до центъра, за да се скрие някъде от дъжда. Оказа се, че човекът (БАЙ ЖИВКО) има глаукома и перде на очите..

Тъжната съдба на дядо Живко от Видин

Написано от ivailo

Сряда, 14 Септември 2016 17:31

почти нищо не вижда.

В същото време идваше моят приятел Васко и заедно го заизпрацахме към центъра. Само от няколко думи, които разменихме - нямаше как да не разпознаем умствения потенциал, ораторските възможности и високата култура на Бай Живко. Интелигентен човек, около 60 годишен.. на улицата. Въпроса ми как се озова там никак не закъсня. Започна да разказва за несправедливостите в живота му. Работил е цял живот в химията - от там взема 200 лв пенсия, която явно му стига да преживява, но не и за квартира. Не е семеен. Живял е срещу скромна сума на място, което са му отнели несправедливо. Собственика е жертва на измама и сега той няма къде да живее. Живите му роднини не искат да го подслонят дори и в празните си апартаменти. От няколко седмици се скита по центъра. Разказите му вървяха един след друг, така сладкოდумно и мисълта му течеше така леко, че изумяваше с компетентностите си в редица сфери. Едва ми позволи да му набутам двата лева и го оставихме на съдебната палата. Там се появи и друг бездомник, който Бай Живко не посрещна с голяма радост, но неволя...

Тръгнахме си с Васко, а Бай Живко искаше само да го поздравяваме като го срещнем пак, защото той няма как да ни види. От тогава го срещам често, дори и снощи преди да се прибера, пак беше до театъра на една пейка. Там се подвизава, защото е по-безопасно. Признава, че се притеснява за себе си на улицата. Вчера вечерта го видях и го поздравих. Много се зарадва да ме види. Преди дни като го молех да го запишем от радиото, да му помогнем да си намери местенце, той не пожела. Не търси сензация. Но вчера каза : "Студено е вече нощем, дай да мислиме нещо за квартира." Сутринта в 6 без нещо, идвайки на работа отново го видях.. на същата пейка. Сгушил се.. Аз бях със суитчър и яке.. а той.. горкият... умрял от студ.

С ТАКИВА НЕСПРАВЕДЛИВОСТИ Е ОБСИПАН ЖИВОТА. ПОМОГНЕТЕ ДА МУ ПОМОГНЕМ ДА СИ НАМЕРИ МЕСТЕНЦЕ, КЪДЕТО ДА ЖИВЕЕ, ДА НОЩУВА.. ДА СИ ПРЕМЕСТИ БАГАЖА. МНОГО СЕ ПРИТЕСНЯВА ДА НЕ МУ ИЗХВЪРЛЯТ БАГАЖА ОТ СТАРОТО МУ МЯСТО, ЗАТОВА ТРЯБВА БЪРЗО ДА ГО ПРЕМЕСТИ ОТ ТАМ. МОЛЯ, СПОДЕЛЯЙТЕ И АКО НЯКОЙ ЗНАЕ ТАКОВА МЯСТО, КОЕТО ДА СЕ ДАВА ПОД НАЕМ ВЪВ ВИДИН И НЕ САМО ЗА ОКОЛО 50 ЛВ - НЕКА СПОДЕЛИ!

Лице за контакт <https://www.facebook.com/marta.mihailova?fref=ufi>

//